

JoPo-jutut

1-2/2006

PALKITUT

Piirin pronssinen mitali	Jesse Sinisalo
Pyhän Yrjön solki	Teemu Seikkula
I-luokan riihityksen suorittaneet:	Niklas Silvan Taneli Vehkomäki Janne Åman

KOULUTETUT

Sampo-kurssi	Matti Väätäinen
Akela-kurssi	Akseli Syrjäjä
VJ-jatkokurssi	Mikko-Samuli Kolkkanen Risto Mannonen
Muonittajakurssi + hygieniapassi	Klaus Välimäki Risto Mannonen Mikko-Samuli Kolkkanen
EA I	Ilkka Tuomi Klaus Välimäki Mikko-Samuli Kolkkanen Risto Mannonen
Hankeohjaajakurssi	Matti Väätäinen
Extreme-kurssi	Thomas Vuorelinna

Tasalanaukiolla Infon kirjakaupan vieressä.
Lippukunnan jäsenille alennuksia jäsenkortin kanssa.

SISÄLLYSLUETTELO

Palkitut 1

Koulutetut 1

Sisälllys 2

Tapahtumakalenteri 2

LPKJ:n löpinät 3

Kipparin löpinät 4-5

Talvileiri 5-7

Hiihtovaellus 7-10

JoPo-jutut Planican lentomäessä 10-11

Amazing Race 12-13

Vene-kurssi 13-14

Huhu 15-16

Uusia näkökulmia partiotaitokilpailujen järjestämisestä 17

Kipparin löpinät vol.2 18-19

PinkkiPicnic 2007 19

Pinkki väritystehtävä 20

Seurakuntavaalit 21

Autot W-P:n pihassa 21

Huhutaan, että...

Päätöimittaja: Teemu Hirvonen
 Ilm.pvä: 20.9.2006
 Toimittajat: Johtajisto
 Julkaisija: Jokikylän Pojat
 Painopaikka: Rasion Seurakunta
 Painomäärä: 150 kpl
 Vuosikerta: 27
 Lehtinumero: 82

TAPAHTUMAKALENTERI

Syyskuu

Ilta- ja viikonloppupurjehduksia

Lokakuu

Veneen nosto

Vartiolaisten retket

Vartiolaisten haravatempaus

Sudenpentujen retki

Mowgli 14.10.

Marraskuu

PinkkiJoulu

24. -26.11.

Joulukuu

Kynttilävartio

6.12.

Puurojuhla

KOKOUSAJAT

Vartiot

Aloittava vartio

Keskiviikkoisin klo 19-20

Pantterit

Torstaisin klo 17-18

Possu-vartio

Tiistaisin klo 17-18

Kettu-vartio

Tisitaicin klo 18-19

Sudenpennut

Maanantaisin klo 18-19.15

Paikkana kolo, Wanha Pappila ja rippikou-
lusali

**Tuoreimmat tapahtumatiedot
löydät osoitteesta:**

www.jokikylanpojat.net

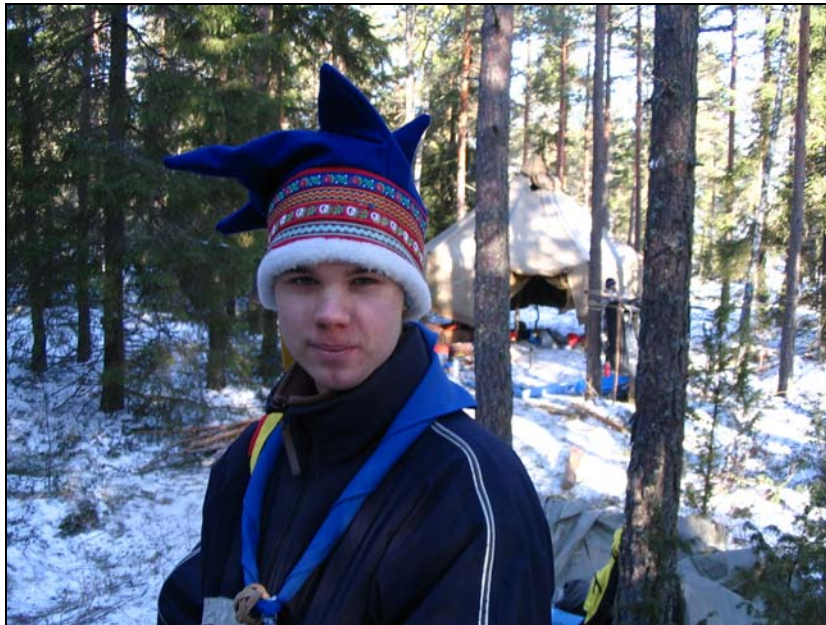
LIPPUKUNNANJOHTAJAN LÖPINÄT

Partiolaisia on yhteensä 38 miljoonaa. Suomessa on 75 000 partiolaista. Varsinais-Suomen Partiopiiriin kuuluu 10 000 ja lippukuntaamme 120 jäsentä. Lippukuntamme organisaatio jakautuu ikäkausitoimintaan: sudenpentuihin, vartiolaisiin, vaeltajiin ja partiojohtajiin sekä muihin toimintoihin, kuten koulutusaluksen hallinnointiin. Sudenpennot ja vartiolaiset toimivat laumoissa ja vartioissa, jotka ovat partio toiminnan pienimmät, mutta tärkeimmät yksiköt.

Partio toiminnan katsotaan alkaneen vuonna 1907, jolloin ensimmäinen partioleiri pidettiin englannissa. Leirille osallistui 22 nuorta, joiden johtajana oli partioliikkeen perustaja kenraali Robert Baden-Powell. Partio toiminta alkoi leiristä ja nykyäänkin leirit, retket ja purjehdukset muodostavat toiminnan ytimen yhdessä kokousten kanssa.

Ensi vuonna partio toiminnan alkamisesta tulee kuluneeksi sata vuotta. Ensimmäinen päivä elokuuta on maailman partiolaisten yhteinen juhla. Tällöin odotetaan kaikkien partiolaisten kokoontuvan iltanuotiolle juhlistamaan partioliikkeen satavuotista taivalta. Kesäkuussa suomalaiset partiolaiset kokoontuvat Tampereelle yhteiseen juhlaan. Sudenpennuilla on piirileiri niin ikään kesäkuussa. Lippukuntamme on juhluvuotena saanut kunniakseen järjestää piirin talvimestaruuskisat.

Kansainväliset partiojärjestöt ovat valinneet juhluvuoden teemaksi rauhan. Suomessa teema tunnetaan "Rauhanrakentajana". Teema tulee näkymään lippukunnan toiminnassa: viikoittaisissa kokouksissa, retkillä tai leireillä kuluvan syksyn aikana. Aloitetaan mekin huikea partiovuosi!

Teemu

KIPPARIN LÖPINÄT – NORDWEST IV:N KOULUTUSJÄRJESTELMÄ

Koulutus on tärkeä osa partiopurjehduksia. Kesäiset viikonloppupurjehdukset Nutikalla eivät siis ole pelkkiä lomareissuja vaan purjehduksilla suoritetaan Northwest IV:n yhdeksästä tasosta koostuvaa suoritusjärjestelmää. Kun merellä liikkumiseen liittyviä tietoja ja taitoja on keväällä opittu ja kerrattu lippukunnan Venekursilla, niin kesän purjehduksilla näitä taitoja hyödynnetään käytännössä ja opiskellaan muita veneilyyn liittyviä käytännön asioita. Kaikkea ei pelkkää teoriaa opiskelemalla voi oppia - purjehtimaan oppii vain purjehtimalla.

Purjehduksilla kouluttajina toimivat purjehduksen kippari ja försti. Kippari on lippukunnan koulutusjärjestelmän suorittamisen lisäksi käynyt partiopiirin Veneenohjaajakurssin ja yleensä vielä Suomen partiolaisten kipparikurssin. Veneenohjaajakurssille voi osallistua 15 vuotiaana ja kipparikurssi on tarkoitettu veneenohjaajakurssin suorittaneille partiijohtajille. Lippukunnan aluksella kipparina ja förstinä toimivilta edellytetään kurssien suorittamisen lisäksi riittävää osallistumista purjehduksille lippukunnan aluksella.

Lippukunnan koulutusaluksen koulutusjärjestelmän 9 tasoa ovat Gasti, Jungmanni, Matruusi, Puosu, Kakkonen, Försti, Kippari (harjoitteluluvalla), Kippari (saaristomerellä) ja Kippari (avomerellä). Gasti on ensimmäinen suoritettava taso ja se suoritetaan yleensä ensimmäisellä vartiopurjehduksella. Tästä edetään suorituksissa taso kerrallaan kunnes useamman vuoden harjaantumisen jälkeen päästään ylimmälle Kippari tasolle. Tasot sisältävät useita purjehtimiseen liittyviä käytännön suorituksia, joiden aihealueet ovat 6 ensimmäisellä tasolla Merimiestaidot, Northwest IV:n tuntemus- ja huolto, Kone ja sähkö, Pentteri, Hätätilanteet ja Meripartio. Kippari tasoilla tehtävien aihealueet liittyvät purjehdusten järjestämiseen, veneen huoltoon ja kouluttamiseen purjehduksilla.

Gastiksi Nordwestiin

Gasti on siis ensimmäinen suoritettava taso. Nimensä mukaisesti vasta Gastin tason suorittanut on virallisesti Northwest IV:n miehistön jäsen. Viime kesänä Gastin tason suoritti 11 vartiolaista, jotka jatkavat tämän kesän purjehduksilla Jungmanni-tason suorittamista. Toivotaan, että ensi syksynä löytyy yhtä monta uutta Gastin tason suorittanutta. Sen suorittaminen vaatii oikeastaan vain yhtä asiaa – viikonloppupurjehdukselle osallistumista.

Gasti-tason tehtävät:

1. Tutustun Nordwestiin kipparin johdolla.
2. Tiedän miksi käytän pelastusliivejä ja osaan pukea ne.
3. Tutustun lokikirjan pitoon ja tiedän sen merkityksen.
4. Tunnen seuraavat nimitykset: iso, genua, fendari, skuutti, puomi, levanki
5. Tunnen seuraavat komennot ja osaan toimia niiden mukaisesti: nosta, laske, venda, mies yli laidan (MOB).

6. Ohjaan alusta kipparin johdolla.
7. Osallistun rantautumisen jälkeisiin tehtäviin

8. Tiedän miten purjehduksille ilmoitaututaan.

Nordwest IV:n vastuukippari

Lauri Pohjanen

TALVILEIRI "LEIRI" 24. – 26.2. SAUVO

Tämä teksti on kirjoitettu partiojohtajan näkökulmasta. Leiriläiset ja johtajat kokevat leirin hieman eri tavalla. Leiriläisten kokemus alkaa siitä kun SRK –talon pihalla nouseaan linja-autoon ja vilkutetaan ikkunasta vanhemmille. Tätä hetkeä on edeltänyt kuitenkin johtajien mittava suunnittelutyö. Ensin ollaan mietitty sopivaa leiriajankohtaa –ja paikkaa sekä valittu leirin vastuullinen johtaja. Leirin teemaa ja tavoitteita mietitään myös jo aikaisessa vaiheessa, sillä se vaikuttaa oleellisesti myös ajankohdan ja paikan valintaan.

Näiden päätösten jälkeen leirin vastuullinen johtaja ja muut johtajat alkavat suunnitella tarkemmin leirin ohjelmaa ja aikataulua. Ohjelman ja aikataulun lisäksi johtajien vastuulla on lukuisat käytännönjärjestelyt. Esimerkiksi ruokailan suunnittelu, ruokien osto, leirikaluston kerääminen, puuttuvien tarvikkeiden osto ja linja-auton tilaaminen jne. Tämä kaikki on siis jo tehty, kun SRK –talon pihalla nouseaan linja-autoon.

Talvileiri "leirin" tavoitteet olivat selkeät: haluttiin palata perusasioihin. Tätä kuvaa hyvin jo leirin karu ja mutkaton nimi. Haluttiin järjestää leiri keskellä metsää, missä ei ole mitään valmiina. Ei majoitustiloja, ei keittiötä, ei vessaa. Kaikki pitäisi tehdä itse. Leirin ohjelma haluttiin suunnitella suomalaista partioperinnettä kunnioittaen. Sama ohjelma olisi voitu hyvin toteuttaa lippukunnan ensimmäisellä talvileirillä 50 – luvun alussa. Tällainen ajaton tunne minulle tuli kun astelin polkua pitkin leirialueelle lauantaiaamuna kirpeässä pakkassäässä. Muut johtajat ja leiriläiset olivat tulleet paikan päälle jo edellisen päivän aamuna. Koko ensimmäinen päivä oli kulunut leiriä rakennellessa. Leirirakennelmiin kuuluivat mm. riuku, roskis ja kuivausteline. Leirirakennelmien lisäksi piti tietenkin pystyttää majoitusteltta ja keit-

tiöteltta ja asentaa kamiina. Myös polttopuuta piti hakata kovan pakkasen takia paljon. Metsän keskeltä löysin omavaraisen yhteisön, joka ei ollut enää ulkomaa-ilmasta mitenkään riippuvainen.

Haikki

Lauantain ohjelma alkoi pienellä haikilla. Leiriläiset suunnistivat rastilta toiselle muutaman hengen ryhmissä. Ensimmäisellä rastilla harjoiteltiin ensiaputaitoja. Näitä taitoja ei onneksi tarvittu toisella rastilla, jonka aiheena oli puukko. Tällä rastilla kerrattiin puukon käsittelyn turvallisuusohjeet, vuolttiin kiehisä ja harjoiteltiin nuotion kasaamista. Kolmannella rastilla leiriläiset tekivät itse lounaansa tranjialla. Haikki päättyi tähän ja palasimme takaisin leirialueelle.

Laavun väsäilyä

Seuraavaksi oli vuorossa lisää rakentelua. Leiriläisten piti rakentaa itselleen laavu seuraavaksi yöksi. Valmiina oli ainoastaan pressu. Johtajat eivät tässä työssä autta-
neet, vaan antoivat leiriläisten toimia itse-
näisesti. Parin tunnin uurastuksen jälkeen
oli valmiina jonkinlainen kehikko, jonka
päälle pressu viritettiin. Laavua voisi kut-
sua hyvin ilmastoiduksi, mutta kokemuk-
seen nähden lopputulos oli hyvä. Rakente-
lun jälkeen johtajat antoivat hieman pe-
riksi ja ilmoittivat, että laavussa saa nuk-
kia, mutta telttakin on käytettävissä.

Laavun rakentelun jälkeen levähtiin vähän ja syötiin päivällinen.

Köysirata

Ruuan jälkeen leiriläiset jaettiin jälleen ryhmiin ja tehtäväksi annettiin köysiradan teko. Johtajat tekivät myös oman köysirata-
tansa. Köysiradat testattiin lopuksi yhdes-
sä ja siitä muodostuikin oikein hauska ki-
sa. Hauskanpitoon ei siis tarvita sen ih-
meellisempiä asioita kuin köysi ja muuta-
ma puu. Köysiratojen testauksen jälkeen
alkoi ilta pimentyä, mutta ohjelmaa oli
vielä jäljellä.

Pimeyden saavuttua leiriläiset jaettiin kah-
teen ryhmään ja tehtäväksi annettiin mor-
settaa taskulampulla kolme sanaa toiselle
ryhmälle. Tehtävä osoittautui haasteelli-
seksi, mutta periksi ei annettu ja viestit
menivät viimein perille. Illan viimeiset oh-
jelmanumerot olivat lipunryöstö ja il-
tanuotio. Iltanuotiolla energia riitti enää
vain makkaran paistamiseen, jonka jäl-
keen olikin jo kiire omaan maukuupussiin.
Unentuloa ei tarvinnut kauan odotella pui-
den rätistessä kamiinassa.

Aamulla heräsimme kamiinan lämpimässä loimussa, mutta teltan ulkopuolella odotti karu todellisuus. Pakkasta oli nimittäin lähes 20 °C. Leiriläisiltä vaadittiin heti aamutuimaan kovaa asennetta, sillä heidän piti tehdä aamupuuronsa itse trangiolla. Trangioiden tiskausta ei helpottanut se, että tiskiaine oli jäänyt yön aikana. Myös pari kanisterillista vettä oli päässyt jäätymään ja niitä yritettiin epätoivoisesti sulatella kamiinan vieressä. Onneksi aamupala oli viimeinen ateria trangiolla eikä tiskauksella ollut enää niin suurta merkitystä. Sunnuntain ohjelmassa oli leirin purku. Teltat purettiin, riuku-kuoppa lapiotiin umpeen ja jäljelle jääneet polttopuut kannettiin tien laidan. Välillä syötiin maittava lounas ja uurastusta jatkui vielä muutama tunti iltapäivällä, kunnes linja-auto tuli hakemaan leiriläiset takaisin sivistyksen pariin.

Leiri oli onnistunut ja tavoitteet saavutettiin. Monet talvileirit kokeena voin ihaila tämän leirin yhteishenkeä. Ehkä karut olosuhteet hitsasivat porukan yhteen. Kiitos vastuullisille johtajille ja leiriläisille hyvästä ja perinteisestä talvileiristä. Todellakin onnistuimme palaamaan perusasioihin.

Manne

KILPISJÄRVI – HALTI -HIIHTOVAELLUS 2006

Tänä vuonna Jokikylän poikien johtajiston hiihtovaellus suuntautui Kilpisjärven tunturialueelle. Mukana oli viisi enemmän tai vähemmän kokenutta vaeltajaa. Allekirjoittaneelle tämä oli ensimmäinen talvivaellus. Kirjoitimme vaelluksen aikana päiväkirjaa, joka on luettavissa lippukunnan sivujen kautta osoitteessa www.jokikylanpojat.net.

Projektin Käynnistys

Viime vuonna Jokikylän Poikien johtajisto ei käynyt vaeltamassa, joten tänä vuonna kaipuu laduille oli kasvanut suuremmaksi. Syksyllä päätettiin, että seuraavana keväänä lähdetään vaeltamaan. Suunnitelut käynnistettiin talvella lumen ja hiihtokelien tultua Raisioon ja lopullinen vaeltajakokoonpano selvisi vasta pari viikkoa ennen matkaan lähtöä. Matkaan lähtivät lopulta allekirjoittaneen lisäksi Lapa, Manne, Olli-Matti ja Tjussi.

Suunnittelu ja Valmistelut

Vaelluksen reittiä mietittiin Raision maastoissa hiihtoreissujen tauoilla sekä venekurssilla. Varsinaisia suunnittelukokouksia ei pidetty, vaan suunnittelu hoidettiin pääasiassa sähköpostien välityksellä. Ruokalistan laadinta ja ruokamäärien laskenta, varusteiden tarkastus ja hankinta sekä kuljetuksen järjestäminen ovat suunnittelun kulmakiviä.

Varusteet

Talvivaelluksella liikkuminen sujuu parhaiten eräsuksien ja ahkion kanssa. Tänä vuonna kaikille riitti oma ahkio eikä kukaan joutunut kantamaan rinkkaa. Mukanamme oli vaellusteltoja ja lumipusseja teltojen kiinnitystä varten, mutta onneksi mahduimme autiotupiin nukkumaan. Vaelluksilla sattuu ja tapahtuu, joten EA- välineet eivät koskaan ole turhia. Tälläkin kertaa niitä tarvittiin pikkunaarmujen korjailuun. Varasukset ja -sauvat olivat niin ikään tarpeen. Jokia ylitettäessä turvaköysi oli esillä jään peittämissä varalta. Lumilapiot olivat mukana telttakuoppien kaivamista varten. Ilmastointiteippi, nipusiteet ja muut pienet korjausvälineet ovat aina hyödyllisiä.

Pukeutuminen

Oikeaoppisen pukeutumisen osaaminen on tärkeää. Puutteelliset tiedot pukeutumisesta lisäävät tarvittavaa vaatemäärää useilla kiloilla. Oikeaoppisella pukeutumisella vältetään lisäksi hikisten vaatteiden vaihto kesken päivän. Tämä ei varmasti ole mukavaa tuulisella tunturilla vailla suojaa. Avainsana on kerrospukeutuminen. Kuorikerroksen tulee olla tuulenpitävä ja hengittävää, välikerroksen lämmit-

tävää ja kosteuden siirtävää, sekä aluskerroksen ihonmyötäistä hyvin kosteutta siirtävää materiaalia.

Kuorikerroksen tehtävänä on suojata tuulelta ja sateelta. Toisaalta materiaalin on myös oltava hengittävää turhan hikoamisen estämiseksi. Paras vaihtoehto kuorikerrokseksi on Gore-tex- tai vastaava puku, joka on sekä hengittävä että tuulenta ja vedenpitävä. Pelkästään tuulenpitävät puvut ovat vedenpitäviä pukuja hengittävämpiä, jolloin tällaisen käyttö on mukavampaa kauniilla ilmalla. Toisaalta kevään vaelluksilla on aina varauduttava vesisaateeseen, joten vedenpitävä puku on oltava mukana.

Välikerroksen tehtävänä on lämmittää. Parhaiten välikerrokseen soveltuu fleece, joka on polyesteriä, eikä näin ollen ime kosteutta. Välikerroksen paksuutta muutetaan säiden mukaan vaihtamalla vaateen paksuutta. Lämpötilan ollessa lähellä nollaa välikerros voidaan jättää kokonaan pois.

Aluskerroksen tehtävänä on kosteuden siirto pois keholta. Materiaalin on oltava ihon myötäistä ja vettä hylkivää, jolloin se päästä kaiken iholle tulleen kosteuden lävitse ulompiin vaatekerroksiin. Näin iho pysyy kuivana ja lämpimänä. Polyesteri, polypropeeni ja muut keinokuidut sopivat vettä hylkivinä hyvin alus ja välikerroksen vaatteiksi. Puuvilla taas imee kosteutta erittäin paljon ja kaikki puuvillainen onkin syytä jättää pois vaellukselta.

Jalkineina vaelluksella oli huopavuorelliset kumisaappaat. Materiaali ei ole hengittävää ja asettaa haasteen kerrospukeutumiselle sukkien osalta. Kokeilin vaelluksella useita erilaisia sukkiä. Mukavimmalta jalkassa tuntuivat polyesterin ja villan sekoit-

teesta valmistetut sukat. Näissä sukissa jalka ei hionnut päivän aikana yhtä paljoa kuin muita sukkia käytettäessä.

Hiihdetessä tarvitaan yllättävän vähän vaatteita, koska liikkuminen tuottaa lämpöä. Toisin on tauoilla, jolloin tarvitaan runsaasti lämpöä tuottavia vaatteita. Top-papuku, paksut rukkaset ja villapaita ovat tarpeellisia varusteita Lapin keväisillä hangilla. Silmien suojaksi tarvitaan hyvät aurinkolasit ja myrskyisillä ilmoilla lasketelulasit.

Reitti

Reittisuunnitelmana oli Kilpisjärvi – Terbmisjärvi – Porojärvi – Kobmajoki – Pitsusjärvi (– Haltin huiputus) – Pitsusjärvi – Loussujärvi – E8- tie Norjan puolella, josta taksilla Kilpisjärvelle hakemaan autoa. Tavoitteena oli hiihtää Käsivarressa lenkki etelän kautta ja yöpyä autiotuvissa. Suunnitelmassa oli mukana pitkä lähes 30 kilometrin mittainen hiihtopäivä Terbmisjärveltä Porojärvelle. Ensimmäisten päivien osalta liikuimme suunnitelman mukaisesti. Viimeisinä päivinä menohaluja kuitenkin riitti yli odotusten ja kiristimme tahtia hiihtämällä Kobmajoelta Haltin varastuvalle Pitsusjärven sijaan. Seuraavana päivänä huiputimme Haltin ja kirjoitimme nimemme Haltin huipulla olevaan vieraskirjaan. Tästä voimia saatuamme hiihimme pitkän päivän suoraan Loussujärvelle. Loussujärveltä siirryimme parin kilometrin päässä Norjan puolella olevalle autiotuvalle. Päivällä huiputimme läheisen kilometrin korkuisen tunturin. Viimeisenä päivänä laskimme alas tuntureilta Norjan puolelle. Matkaa kertyi yhteensä hieman yli sata kilometriä

Ruuanlaitto

Mukanamme oli kaksi Primus-kaasukeitintä, 15 pientä kaasupulloa, kattiloita ja muita ruuanlaittovälineitä. Ruokaa valmistettiin vuorotellen vuorokauden mittaisissa vuoroissa. Aamuisin syötiin puuroa ja leipää. Lounaana oli aina keittoa, joka keitettiin aamulla ja jätettiin termospulloon hautumaan. Päivätee juotiin termospulloista. Päivällisenä oli taas ruokia poronkäristyksestä Texmex- pataan. Lihat oli kuivatettu ja ruuat pakattu päiväkasseihin ennen lähtöä. Keitot oli pakattu annoksittain. Mukana oli myös reilusti suklaata, jotka auttoivat matkan raskaampina hetkinä.

Suunnistus

Mukanamme oli 1:50 000 ja 1:100 000 retkeilykarttoja, kompassoja ja GPS. Suunnistaminen tuntureiden keskellä on yllättävän haastavaa tunturien olevan hämmästyttävän samannäköisiä ja kerran eksyimme matkalla. Onneksi mukanamme ollut GPS- navigaattori tiesi sijainnin ja saimme korjattua virheen ilman ylimääräisten tunturien kiertoa.

Päivärutiinit

Kaikki vaelluspäivät olivat saman kaavan mukaisia. Aamulla herättyämme keitettiin puuro ja keitto sekä teevedet, jonka jälkeen lähdettiin hiihtämään. Lounasaikaan pysähdyttiin syömään keitot ja myöhemmin päivällä juotiin teet ja syötiin keksiä. Iltaisin perille päästyämme laitettiin ruoka ja majoitauduttiin. Ennen nukkumaanmenoa syötiin iltapalaksi pikkumakeaa, kuten suklaamuffinseja.

Sää ja Maisemat

Säänhaltija ei tarjonnut meille tänä vuonna kovinkaan hyviä ilmoja. Kaksi aurinkoista päivää muutoin tuulisen ja tuiskuisen viikon aikana. Emme siis päässeet ruskettumaan. Maisemat Kilpisjärven tunturialueella ovat ehkä talvisen Suomen kauneimpia. Mieleenpainuvaa ovat myös päivät, joiden aikana vastaan ei tule ketään ja jolloin ymmärtää, kuinka eristyksissä on ulkomaailmasta. Tämä vetää vaellusporukat ajamaan koko Suomen halki viikon vaellukselle.

Teemu

JOPO-JUTUT PLANICAN LENTOMÄESSÄ

Off the topic – juttusarjassamme julkaisemme tässä lehdessä yksinoikeudella Suomen mäkihyppymaajoukkueen valmentajan Kari Pätärin haastattelun. JoPo-juttujen reportterit vierailivat kauden 2005–06 päätöskilpailussa Sloveniassa Planican lentomäessä ja utterien yritysten jälkeen saivat kuin saivatkin Kari Pätärin JoPo-juttujen haastattelupisteeseen.

Matka kohti Planican lentomäkeä piti aloittaa maan pääkaupungista Ljubljanasta jo kukonlaulun aikaan, sillä pohjois-Sloveniassa sijaitseva Planican lentomäki on pienten vuoristoteiden päätepisteessä ja kymmenet tuhannet ihmiset pyrkivät mäkimonttuun samanaikaisesti. Maaliskuun loppupuolella käyty kilpailu käytiin mahtavassa auringonpaisteessa yli 2000 metriin ulottuvien vuorien keskelle. Tosin tuuliolosuhteet kiusasivat tälläkin kertaa hyppääjiä mäessä, jonka jury-piste sijaitsee 215 metrissä. Suomalaisittain kilpailu päättyi riemukkaasti, sillä Janne Happonen voitti kilpailun 225,5 ja 226,5 metrin hypyillä ja Janne Ahonenkin sijoittui kymmenenneksi.

Usein puhutaan siitä, miten suomalaisturistit sikailevat ulkomailla, mutta nyt täytyy kyllä todeta, että slovenialaiset osavat ottaa ilon irti, kun siihen tarjotaan tilaisuus. Monille paikallisille viikonlopun tuplakisa oli selvästikin liikaa samoille silmille. Ehkä kuitenkin juuri tämän ansiosta tunnelma oli loistava ja aina, kun joku hyppäsi yli 215 metrin, kovaäänisistä kaikei laulu "Planica, Planica..."

JoPo-jutut: Ensinnäkin, Kari Pätäri, onneksi olkoon voitosta!

Kari Pätäri: Kiitos! Nuori poika teki hienon läpimurron maailman huipulle ja näytti, että ensi kaudella hän tulee olemaan varteenotettava voittajakandidaatti. (käy radiokeskustelun palkintorahojen noutamisesta)

JJ: Mites muuten nää palkintorahat. Käteistäkö täällä jaellaan?

KP: Kyllä käteisellä ne maksetaan. Ja veerot maksetaan kaikista palkintorahoista.

JJ: Mites Planican rahat? Pystyykö kilpailemaan esim. Norjan kilpailujen kanssa?

KP: Itse asiassa Planicassa on yhdet korkeimmista palkintorahoista.

JJ: Tätä kilpailua sävyttivät kuitenkin monet poisjäännit ja kilpailussa hyppäsi vai 25 hyppääjää. Mistä moinen mahtaa joutua?

KP: Totuushan on, että tämä on kauden päätöskilpailu ja monelle täysin merkitykseton kilpailu. Vaikka kaatumisia tapahtuu harvoin, tässä lentomäessä jos kaatuu, niin silloin yleensä sattuu. Esim. Janda jätti kisan selvästikin väliin loukkaantumisen riskin takia. Ja hän on jo voittanut maailmancupin.

JJ: Mites kausi kokonaisuudessaan? Ahosen kausi ei lopulta mennyt ihan putkeen?

KP: No kuitenkin, jos ajatellaan Janne tuli toiseksi, niin eihän se nyt pieleen ole mennyt. Jannelta jo vaaditaan koko ajan niin paljon. Eikä olympialaisten hopeiset

mitalitkaan kovin huonoja suorituksia olleet.

JJ: Kauden viimeisen hypyn päätteeksi Janne otti kypärän pois montussa jo ennen kuin oli pysähtynyt. Oliko se kenties symbolinen ele uran viimeisestä hypystä?

KP: Eeeii...Kyllä Janne jatkaa. Vuosi kerrallaan mennään ja katsellaan mikä on kunto. Janne kuitenkin pitää edelleen siitä, mitä tekee.

JJ: Mites tämä Slovenian kisa kilpailee puitteiltaan muiden kisojen kanssa?

KP: Kyllä täällä on aina hyvä meininki. Viime vuonnakin oli 20 astetta lämmintä, aurinko paistoi ja ihan mieletön tunnelma. Me asumme tässä ihan lähellä Kranjska

Gorassa ja puitteet ja tunnelma on tosi hyvät.

JJ: Pitkä kausi päättyi suomalaisittain loistavasti. Jäättekö tänne juhlimaan vai lähdettekö heti kotiin?

KP: Kausi on ollut pitkä ja olisi hienoa jäädä tänne juhlimaan, mutta vuodessa kun tulee 250 matkustuspäivää, niin kyllä sitä kaipaa kotiin. Lähdemme siis Suomeen jo tänä iltana.

JJ: Kiitos haastattelusta, mäkimaajoukkueen valmentaja Kari Pätäri!

KP: Kiitos itsellenne ja soitelkaa, jos tulette ensi vuonnakin!

*OM
Mukana matkassa Oltsu, Pekka, Pasi, Honkku ja Jorppu*

I-LUOKAN RIIHITYS AMAZING RACE 12-14.5.2006

Lippukunnan I-luokan riihitys järjestettiin tällä kertaa yhteistyössä Raision KilliNallien kanssa. Teemaksi haettiin jotain erilaista ja lopulta päädyimme luomaan riihityksen "Amazing Race" –ohjelmaformaatin ympärille. Mukana oli kolme JoPoa, viisi KilliNallia sekä kymmenen STAFF:in jäsentä. Tämä juttu käsittelee viikonlopun tapahtumia järjestäjien näkökulmasta.

Seikkailu alkoi perjantaina alkuillasta WP:n pihalta, jossa tapahtui joukkueisiin jako, tavaroiden kanssa säätäminen sekä eristäytyminen muusta maailmasta järjestäjien vaihtaessa kaikkien puhelimien pin-koodit. Yllättävää kyllä, kaikki tavaratkin löytyivät lukuun ottamatta sinolia, joka on aina loppu. Puoli kuuden aikoihin pihaan kaarsivat tilataksit ja matka kohti tuntematonta saattoi alkaa. Osallistujilla ei ollut tässä vaiheessa harmainta hajuakaan siitä mihin heidät kuljettaisiin puhumattakaan siitä, mitä viikonlopun aikana tultaisiin tekemään.

Lyhyen taksimatkan jälkeen koko joukko oli saatu siirrettyä Ruskon "ydinkeskustaan", josta alkoi verenhimoinen näyttö siitä, kuka ansaitsisi luokkamerkin ja kenen pitäisi vielä hieman kertoilla asioita. Aivan ensimmäiseksi joukkueille iskettiin kouraan tehtäväkuoret, joista löytyneellä rahasummalla joukkueiden tuli tehdä koko viikonlopun ruokaostoksensa. Shoppailua rajoittivat tiukat säännöt. Muuten perjantai-illan vaellusreitillä olleet rastit tarjosivat niin älyllisiä kuin fyysisiäkin haasteita. Erikoissuosikki oli askartelurasti, jossa valmistettiin pehmoeläin jonka voi laittaa amistyyliin heilumaan vaikkapa karvanopien viereen.

Puolenyön kieppeillä kaikki joukkueet löysivät tiensä Kervan yörastille, johon lle oli varannut majoittautumisen ja ruuanlaiton lisäksi mukavan pienen rakentelupuhteen yön ratoksi. Tekijöiden suureksi harmiksi Nukkumatti tuntui vetävän pidemmän korren, eivätkä valmiit tuotokset olleet aivan loppuun asti viimeisteltäviä...

Lauantaiaamu valkeni aurinkoisena, joten joukkueet lähtivät jatkamaan vaellustaan reippaina huolimatta edellisen päivän fyysisistä koetuksista. Aamupäivän rasteilla pelailtiin aliasta, tunnisteltiin enemmän tai vähemmän makuhermoja hiveleviä makuja sekä pähkäiltiin Turun murteen ihmeellisyyksiä. Lounaan valmistusta varten ryhmien tuli ponnistella ylös Kajamonvuorelle. Iltapäivällä joukkueet saivat hoidettavakseen auto-onnettomuuden uhrin, yhdisteltäväkseen partioihanteita sekä halutessaan etsiä pikapassin.

Hyvissä ajoin alkuillasta kaikki olivat löytäneet tiensä perille Kullaanvuoren yörastille, jossa oli jouduttu toukokuun matkailusesongin vuoksi tekemään erityisjärjestelyitä. Ilta kului luonnon rauhasta nauttimesta ja palautuessa päivän rasituksista. Vähitellen kukin kömpi omaan telttaansa odottamaan aamua.

Kuten tiedetään, riihitys ei ole riihitys ilman yllätyksiä. Niinpä olimme järjestäneet aamukolmeksi joukkueille yösuunnistusradan. Halusimme testata suunnistustaidot aidoissa olosuhteissa, ja pimeydestä huolimatta kaikki löysivät ainakin osan rasteista.

Yöjuoksuista johtuen sunnuntaiaamu venähti, mutta onneksi päivään ei oltu suunniteltu sen suurempia spektaakkeleita. Joukkueet vaelsivat vapaavalintaista reittiä pitkin takaisin sivistyksen pariin Wanhaan Pappilaan. Lounaan, palautteen ja kalustonhuollon jälkeen oli vielä vuorossa nuotioiden rakentelua. Riihittäjien esitettyä nuotiomestarin taitonsa, kukin pääsi viettämään äitienpäivää omille tahoilleen.

Loppupuhe: Kaiken kaikkiaan Amazing Race oli erittäin onnistunut ja samalla vaihtelua perinteisille riihityksille. Vaikka reissu ilman minkäänlaista elektroniikkaa ja ylellisyyksiä oli nykyajan nuorisolle niin henkisesti kuin fyysisestikin raskas, kaikesta selvittiin ilman isompia urheiluvam-

moja. Kiitän kaikkia riihittäjiä ja työryhmää – te teitte Amazing Racen.

Matti

VEINE – KURSSI 06 PRO

Lippukuntamme perinteinen Vene – kurssi järjestettiin tällä kertaa Kesärannassa, Naantalın luonnonmaalla. Purjehduksen perustaitoja opetteli 16 kurssilaista ja heitä koulutti 6 asiansa osaavaa kouluttajaa.

Lähtö

Pilvisenä keväisenä päivänä lähdimme linja – autolla kohti leirikeskusta. Pienten Teknisten vaikeuksien jälkeen koulutus alkoi ja kurssin vanhemman polven kouluttaja näytti videotykillä kuvia purjeveeneen eri osista ja kertoi niiden käyttö tarkoituksen.

Astetta rankemman koulutusession jälkeen oli vuorossa koulutusta lokikirjan käytöstä. Sen jälkeen oli hetki ohjattua vapaa – aikaa. Pienen tuokion kuluttua koulutus jatkui merikartan tutkimisena. Kurssilaiset saivat arvokasta myös eri merimerkeistä.

Kattavan koulutuksen jälkeen oli vuorossa kurssilaisten keskuudessa suuren suosion saanut lippukuntamme koulutusalueen patjojen pesu. Ensin kasteltiin patjat ja pinnalle pudotettiin vähän pesuainetta. Sitten vaan vettä älyttömästi patjojen pintaan ja pomppimaan sen päälle. Työ tehtiin pareina siten, että toinen kasteli patjaa ja toinen pomppi patjan päällä. Kun patjasta oli pesuaine imeytynyt, se vietiin saunaan kuivumaan. Operaatio oli menestys ja suosio oli suuri. Kurssilaiset saivat purkaa ylimääräistä ja patjat tulivat puhtain. Sen jälkeen kurssilaiset olivat niin väsyneitä, että he ottivat vastaan nukuttamattoman tarjouksen ja menivät untenmaille keräämään voimia uuteen päivään.

Uusi päivä

Heräsimme enemmän ja vähemmän virkeinä uuteen päivään. Päivän ohjelma oli tiivis ja se sisälsi paljon uusia asioita purjehduksesta. Aamupäivällä kurssilaiset saivat koulutusta koordinaatistosta ja kompassin käytöstä osana purjehdusta. Kurssilla myös syötiin hyvin ja sitä riitti kaikille. Lounaan jälkeen oli vuorossa koulutusta, joka sisälsi asioita joiden hallinta on edellytys turvalliselle purjehdukselle. Kurssilaiset saivat perustiedot turvallisesta purjehduksesta ja siitä miten purjehdukselle tulee valmistautua. Käsitelimme kattavasti eri turvavälineitä ja niiden oikeaa käyttöä.

Rastikoulutuksessa kurssilaiset tutustuivat esim. VHF – viestintäjärjestelmään käytännön harjoittelun kautta ja saivat kokeilla hätäviestin ilmoittamista.

Myös ensiapuun tutustuttiin ja siihen kuinka toimia poikkeavissa tilanteissa purjeveneessä. Käytännön purjehdustaidoista nousi esille purjeiden viikkauus. Asia jonka jokaisen purjehtia pitää osata, missä tahansa tilanteessa.

Ilon kautta voittoon

Maittavan päivällisen jälkeen oli vuorossa ohjattua vapaa-aikaa. Sitten olikin aika mennä pihalle opettavaiseen energian purkuleikkeihin. Kurssilaiset tutustuivat käytännön kautta eri merimerkkeihin ja siihen, miltä puolelta ne pitää kiertää. Johtajat olivat merimerkkejä ja kurssilaiset kiersivät he oman harkinta kykynsä mukaisesti. Pientä harjoittelun puutetta ilmeni poikien otteissa, mutta ei siinä mitään. Heillä on kyllä aikaa harjoitella ja omaksua merimerkkien ohitussäännöt. illalla vielä oli edessä sauna ja suomalaisen elokuvan katsominen.

Viimeinen koitos

Viimeinen koulutuspäivä alkoi ja kurssilaiset saapuivat vähitellen paikalle aloittamaan uuden päivän. Ohjelmassa oli vielä jokamiehen oikeuksien läpikäynti, joka sisälsi myös tietoa vesiliikenteen eri liikennemerkeistä. Haastavan koulutussession jälkeen kurssilaiset menivät lukemaan tulevaa loppukoetta varten.

Sillä välin kurssin johtajisto viimeisteli loppukokeen ja ensimmäisten kurssilaiden jo tullessa paikan päälle, loppukoe oli valmis. Loppukoe sisälsi useita kysymyksiä, jotka antoivat kurssilaisille kuvan purjehduksen perusasioista. Kun jokainen oli omalta osaltaan suorittanut loppukokeen, oli aika käydä kysymykset läpi yhteisesti. Sen jälkeen oli vielä loppusiivous ja menä bussiin. Kurssi ei kuitenkaan vielä ollut ohi, vaan vielä piti kantaa purjeveneeseen patjat säilytystilaan.

Lopputoivomus

Toivon, että kaikki kurssilaiset suorittavat vene-kurssin käytännön osion loppuun ja tulisivat keväällä S/y Nordwest kevätkunnostukseen ja myös sen jälkeen purjehtimaan kyseisellä purjeveneellä ahkerasti. Joku teistä tulee varmasti nousemaan tullevaisuudessa aluksemme arvojärjestyksessä ylöspäin ja ottamaan vastuuta siitä.

Akseli Syrjälä

HUHU 2006

Vartionjohtajien piirileiri HuHu järjestettiin Sauvon Ahtelassa 7-11.6.2006. Lippukuntaamme oli edustamassa tapahtumassa kuusi vartionjohtajaa. Ohjelmassa oli kursseja, suuria yhteistapahtumia, rentoutumista sekä yhdessäoloa yli 200 vartionjohtajakollegan kanssa eri puolilta Varsinais-Suomea. Tässä parhaita tunnelmapaloja kuvakavalkadin muodossa.

Lähtötunnelmia Raisiosta

Leiribussissa on tunnelmaa

Pientä poseerausta

Thomas ja Risto saivat kantaa tavaroita hartiavoimin

Leiri huipentui suuriin Havaiji-grillijuhliin hiekkarannalla

Masari

UUSIA NÄKÖKULMIA PARTIOTAITOKILPAILUN JÄRJESTÄJÄMISESTÄ

Sain erinomaisen tilaisuuden tutustua Varsinais- Suomen sisupartiolaisten perinteiseen partiotaitokilpailuun, Kurnunkierrokseen sisu- jaoston jäsenenä. Kurnunkierros järjestettiin tänä vuonna aurinkoisessa säässä Turussa, Ilpoisten koulun läheisyydessä. Tämän kirjoituksen tarkoituksena on kertoa totuuden mukaisesti, miten järjestettiin Kurnunkierros 20 – vuotisjuhlakilpailu.

Kisa alkakoon

Pilvisenä lauantai päivänä tulin Ilpoisten koululle, jossa sijaitsi kisakeskus. Kävimme läpi rastit ja viime hetken tunnemat, ennen kilpailun alkamista. Vastasin kisoissa yhdestä rastista, jossa kisavartioiden tehtävänä oli tunnistaa erilaisia kasveja. Olimme kokoontuneet muutamia kertoja ennen tätä kisapäivää, joissa olimme käsitelleet tulevaa partiotaitokilpailua kattavasti. Suunnittelun ei mennyt paljon aikaa, koska kisojen staabi koostui asiansa osaavista partiojohtajista. Yhteensä kilpailun toteutukseen osallistui 20 ihmistä.

Lähtötehtävän kimppuun

Kurnunkierroksen lähtötehtävänä oli tötteröhattujen valmistaminen. Tehtävä oli haastava ja saimme hyvin tehtävällä hajoitettua kisavartiot. Sen lisäksi kisoissa oli tehtäviä, jotka liittyivät ensiapuun, kasvien tunnistamiseen, lounaan valmistamiseen, esterataan, pullonavaajan tekemi-

seen ja musiikin tunnistamiseen. Tehtävien toteutuksessa piti ottaa, huomioon kisavartioiden liikkuminen rastien välillä. Toisin kuin normaalissa partiotaitokilpailussa, nyt piti laskea kisavartioiden tavoiteaikoja, koska vartioissa oli mukana pyörätuolilla kulkevia. Suunnistus rasti piti hylätä, koska kisamaastossa ei ollut paikkaa, jossa pyörätuolilla kulkevat olisivat päässyt kulkemaan. Muuten tehtävät olivat lähes samanlaisia kuin normaaleissa partiotaitokilpailuissa.

Kilpailu kiristyy

Oma rastipisteeni toimi hyvin ja pienestä ruuhkasta huolimatta, kaikki toimi. Jouduimme kuitenkin odottomaan, ensimmäisiä kisavartiota lähes 1,5 tuntia. Olin valokuvannut 8 eri kasvia ja kisavartioiden tehtävänä oli tunnistaa kasvit. Kisavartiot tunnistivat hyvin kasveja ja taso oli muutenkin hyvä. Olin tarkoituksella valinnut rastille helppoja ja vaikeita kasveja, jotta kisavartioiden mielenkiinto tehtäviin säilyisi hyvänä. Huomasin rastillani, että kisavartioissa olisi kaikesta huolimatta isoja eroja. Joissan vartioissa oli yhteistyö toimi ja jokainen pääsi osallistumaan tehtävän tekemiseen. Toisissa vartioissa työnjako oli erilainen. Nissä muutama henkilö ratkaisi tehtävän ja muut vartion jäsenet seisovat hiljaa vieressä. Lopulta Kurnunkierros 06 oli ohi ja kisakeskuksessa odotti järjestelytoimikuntaa seisova pöytä.

Akseli

KIPPARIN LÖPINÄT

Päivän lyhentyessä ja syysmyrskyjen alkaessa purjehduskausi alkaa olla loppuillaan. Purjehduskesä on kuitenkin ollut erittäin onnistunut. Nutikka oli merellä lähes jokaisena kesän viikonloppuna ja suurimmalla osalla purjehduksista vene oli täynnä eli kipparin ja förstin lisäksi veneessä on ollut mukana 6 miehistön jäsentä. Vene kiersi kesän aikana ympäri saaristomerta ja teki pienet visiitit Ahvenanmeren puolelle Kökariin sekä Selkämerelle Rauman kivikkoisille vesille. Maileja kesän aikana on kertynyt pitkälti toista tuhatta eli vene on seilannut tyrskyissä ja tyvenessä yli 2000 kilometriä.

Jokainen vartio pääsi purjehtimaan kesän aikana kahtena viikonloppuna. Sudenpenuille järjestettiin kesäkuussa iltapurjehduksia. Vene oli mukana kesäleirillä jolloin vartiolaisille ja sudareille järjestettiin omat muutaman tunnin purjehdukset.

Jokke teki veneeseen sudareille oman suoritusjärjestelmän eli nyt sudaritkin voivat suorittaa purjehduksen aikana veneilytietoihin ja – taitoihin liittyviä tehtäviä. Vartiolaisista kymmenen suoritti veneen suoritusjärjestelmän Gasti-tason eli ensimmäisen suoritustason ja heidät on näin hyväksytty virallisesti osaksi veneen miehistöä.

Viikonloppupurjehdukset suuntautuvat tavallisesti Nauvon ja Korppoon pääsaarien läheisyyteen mutta kesän pitkällä, kaksi viikkoa kestäneellä, purjehduksella ehdittiin nähdä lounaissaaristoa vähän laajemmin. Ensimmäinen viikko suuntautui pohjoisen suuntaa ja matkan varrelle osuivat, Uusikaupunki, Isokarin majakka, Rauma ja Katanpään linnakesaari. Toisella viikolla siirryttiin sitten etelämmäs ja käytiin Jungfruskärissä, Jurmossa, Utössä ja Kökarissa. Tänä kesänä pitkälle purjehdukselle osallistui vaeltajia ja johtajia, toivottavasti ensi vuonna mukaan lähtee myös vartiolaisia.

Meri on ympäristönä aika säälimätön veneelle. Vene tarvitseeikin jatkuvaa huoltoa niin kesän purjehduskauden aikana kuin talvikauden aikana kun vene on nostettu ylös merestä. Veneen käytössä ja ankarissa meriolosuhteissa kuluneita osia joudutaan myös uusimaan. Keväällä veneeseen hankittiin ja asennettiin uusi kaike- ja lokimittari (syvyys, nopeus, matka) sekä veneen pohjaan kiinnitettävät mittausanturit.

Uusi mittari toimi muuten hyvin mutta kesän aikana huomattiin, että uusi lokianturi tukkeutuu aika nopeasti liasta ja merirokosta veneen seisoessa viikot paikoillaan satamassa, jolloin nopeuden ja matkan mittaus ei enää toimi kunnolla. Onneksi anturin saa näppärästi irrotettua ja puhdistettua veneen sisäpuolelta.

Muutaman viikon päästä vene nostetaan talviteloille ja alkaa syyshuolto. Suosittelemme kaikkia, jotka eivät ole Nordwestiä kuivalla maalla nähneet, käymään syys- ja keväthuoltojen aikana tutustumassa tarkemmin veneeseen ja sen huoltoon.

Lapa

SE TULEE TAAS HELMIKUUSSA - PINKKIPICNIC 2007

Jokikylän Pojat järjestävät Varsinais-Suomen partiopiirin talvimestaruuskilpailut Raisiossa lauantaina 3.2.2007. Perinteidemme mukaisesti järjestämämme kilpailu on nimeltään PinkkiPicnic, joten odotettavissa on kisailua sikamaisissa tunnelmissa. Luvassa on jälleen kerran vuoden rennoin partiotaitokilpailu.

Koska kisalla on piirimestaruusstatus, täytyy meidän kiinnittää aikaisempia PinkkiPicnicejä enemmän huomiota partiotaitokilpailujen virallisiin sääntöihin, mutta silti rento meininki pyritään säilyttämään koko kilpailun ajan. Kilpailussa kilpaillaan viisi-henkisin vartioin oranssissa ja vihreässä sarjassa. Kilpailijat ovat 10-16 -vuotiaita. Kilpailuorganisaatiossa on mukana kaksi lippukunnan ulkopuolista valvojaa.

Kilpailu käydään ainoastaan hiihtäen eli kilpailijoilla ei ole mahdollista osallistua kilpailuun ilman suksia. Tehtävät pyörivät possuteeman ja perinteisten PinkkiPicnic -tehtävien ympärillä ja luvassa on ainakin Mänkijänlitistimen tekoa ja sikajuoksua.

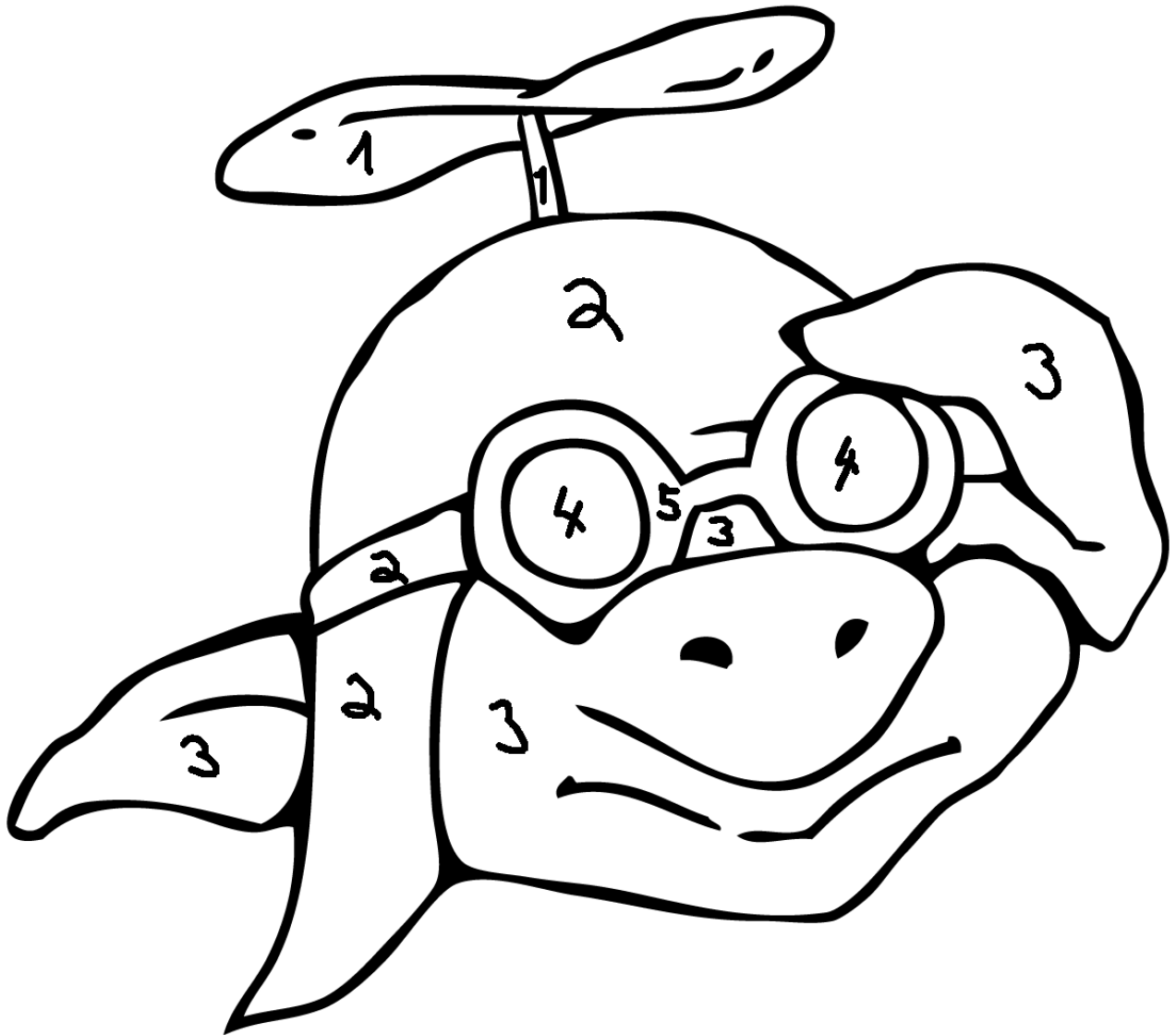
Kilpailun järjestelyihin tarvitaan paljon väkeä. Oman lippukuntamme jäsenet eivät voi osallistua kilpailijoina, joten kaikki vanhimmista vartiolaisista ylöspäin tarvitaan järjestelytehtäviin. Lisäksi lippukuntamme jäsenten vanhemmat ovat erityisen tervetulleita avustamaan käytännön tehtävissä.

Helmikuussa tavataan pinkeissä merkeissä!

Oitsu

PINKKIPICNIC VÄRITYSTEHTÄVÄ

- 1 = Harmaa
- 2 = Ruskea
- 3 = Pinkki
- 4 = Sininen
- 5 = Vaaleansininen

SEURAKUNTAVAALEISSA MUKANA PARTIOLAISIA – JOHTAJAT JA VANHEMMAT UURNILLE!

Marraskuun 12. -13. päivinä äänestään uusia luottamushenkilöitä Raision seurakunnan seurakuntavaaleissa nelivuotiskaudeksi 2007-2010. Äänestää saavat kaikki Raision evankelis-luterilaisen seurakunnan jäsenet, jotka ovat täyttäneet 12.11. mennessä **18** vuotta.

Raision kirkkovaltuustoon valitaan 27 kirkkovaltuutettua. Kirkkovaltuusto on seurakunnan ylin päättäjä. Raisiolaiset

partiolaiset ovat näyttävästi mukana omalla listallaan "Raision partiotyön ystävät". Seurakunta toimii sekä Jokikylän Poikien että Raision KilliNallien taustayhteisönä eli lippukunnat tekevät yhteistyötä seurakunnan kanssa niin talouden kuin toiminnankin saralla. Näin ollen on edunvalvonnan kannalta äärimmäisen tärkeää, että seurakunnan päättävissä elimissä on mukana partiotyötä tuntevia ja partiotöinnassa mukana olevia.

Ehdokkaina listalla ovat Jokikylän Pojista Olli-Matti Mikkola ja Jussi Salonen sekä Raision KilliNalleista Aino Rantalainen. Partiolaisten saamiseksi kirkkovaltuustoon tarvitsemme lippukuntien vanhempien äänestysapua. Marraskuussa siis kaikki täysi-ikäiset äänestämään partiolaisia!

Ennakkoäänestys on 30.10-3.11. jolloin voi äänestää kirkkoherranviraston lisäksi eräissä muissa paikoissa. Raisiolaisia ehdokkaita voi äänestää mm. Turun muutamissa marketeissa, jos tietää ehdokkaan numeron.

EI AUTOJA WANHAN PAPPILAN PIHALLE

Läpiajo Wanhan Pappilan pihan kautta seurakuntatalon parkkipaikalle ei ole sallittua. Pihalla liikkuu lapsia, ja heidän turvallisuutensa vuoksi pyydämme, että kaikki autoliikenne parkkipaikalle kulkee Kirkkoherrankujaa pitkin, eikä talojen välistä.

Raision seurakunta

HUHUTAAN, ETTÄ...

...Lapissa olisi kokeiltu itseruskettavaa voidetta...

...Talvileiri ei olisikaan ollut rankka...

...Pete totuttelisi suurperheen arkeen...

...Pinkki Picnicistä tulisi virallinen...

...JoPo-talon uima-allas olisi siirretty veneeseen...

...Teemu olisi tuunannut NW:n lokia...

... JoPo-juttujen helpon ristikon lukijapalkintona ollut kamera olisi noudettavissa vastaajan laskuun Haltin maastosta...

...Ruskon taksit olisivat olleet hyötykäytössä...

...läppäreitä olisi ollut riittämiin...

...erätaidoissa sen sijaan olisi parantamisen varaa...

...koulutusalukselle puuhattaisiin torstilinjaa...

